

[Poul Schlüter.]

at løse den opgave, politiet er betroet, kan det være svært at skelne mellem provokatørerne på den ene side og de øvrige, de fredelige demonstrerende, på den anden, og så skabes der en uheldig identifikation imellem de voldelige og de fredelige demonstrerende, som vel lige præcis er det, de voldelige folk er ude efter.

Men når man skal bedømme politiets holdning, også politiets holdning under den meget omtalte Vietnamdemonstration, for det var formålet, den 27. april, så er det efter min opfattelse helt afgørende, at selve demonstrationen forløb aldeles uden indgreb fra politiets side. Det var først efter demonstrationens afslutning, begivenhederne tog fart. Så kom de voldsomme provokationer, så fløj det i bogstaveligste forstand med kasteskyts gennem luften; brostenene, som jo er i bogstaveligste forstand dødsens farlige, blev for alvor indført den dag. Disse kastevåben blev rettet både mod politiet og mod bygninger. Og herefter opfordrede politiet 3 gange forsamlingen til at opløse sig, men forgæves. Først i denne sene fase måtte politiet gribe ind for alvor. Andet kunne vel heller ikke politiet gøre. Man kunne ikke, så vidt jeg kan bedømme det, forsvarligt have ventet indtil en endnu senere fase. At der under det håndgemæng, som denne dag fandt sted mellem så mange hundrede personer, kunne forekomme enkelte uheldige episoder — ja, det ligger jo i sagens natur, at det kunne umuligt undgås. Efter det, der er oplyst, kan jeg ikke se, at man med rimelighed kan kritisere politiet for dets holdning under denne demonstration.

Politiet har naturligvis brug for tillid fra befolkningens side. Politiet selv har brug for det, og den lovgivende magt har behov for, at denne tillid er til stede. Hr. Poul Dam var i sine to indlæg inde på dette spørgsmål, og hr. Poul Dam gav udtryk for, at politiet er symbolet på mistilliden til borgerne. Hr. Poul Dam sagde også, at politiet ikke kan blive populært. Og hr. Poul Dam føjede i sit andet indlæg til, at det er vist nytteløst at klage over overgreb fra politiets side. Hr. Poul Dam sagde også, at det var måske ikke rigtigt, at det var sådan, men folk havde i hvert fald det indtryk. Nu må jeg sige, at dette synspunkt, at det skulle være

nytteløst at klage, var dog ganske udokumenteret fra hr. Poul Dams side, og jeg synes i og for sig, det er beklageligt, at en udtalelse af den karakter fremkommer under denne debat.

Men jeg synes, der bag disse udtalelser ligger en meget, meget skæv grundindstilling over for politiets opgave. For politiets opgave her i landet er jo ikke først og fremmest at beskytte staten mod borgerne. Det er sandt for dyden ikke det, det danske politi bruger hovedparten af sin tid på. Det danske politis opgave er først og fremmest — og det bruger det sin tid på — at beskytte det helt overvældende flertal af befolkningen mod det heldigvis forsvindende lille mindretal, som er lovbrudere. Når hr. Poul Dam siger, at politiet ikke kan blive populært, så mener jeg, han tager afgørende fejl. Jeg tror, jeg har ret til at hævde, at det danske politi er populært hos langt, langt den største del af befolkningen, og jeg tror, det er rigtigt at sige det ved denne lejlighed. Der er et udmærket og naturligt tillidsforhold mellem det danske politi og langt, langt de fleste i vor befolkning. Om det er de 98 eller de 99 pct., kan naturligvis ingen påvise med sikkerhed, men jeg tror, vi kommer derop omkring.

Derfor noterede jeg også med stor glæde, at de eksempler, hr. Poul Dam fremførte for ligesom at demonstrere denne mistillid, for de flestes vedkommende var udenlandske. Vi hørte om Båstadeksemplet, som, bevares, er interessant, men jo dog ikke dansk, og vi hørte om udviklingen i den seneste tid i det sydlige Europa, men det er jo dog ikke i dette øjeblik direkte vort problem.

Jeg synes, hr. Poul Dam gjorde sig for store anstrengelser for at så en mistillid i forholdet mellem politiet og befolkningen, og jeg tror, at hr. Poul Dam ved at gøre det distancerer sig fra langt, langt de fleste i den danske befolkning. For hvordan ville mon befolkningen reagere, hvordan ville man mon bedømme politiet, hvis politiet undlod at beskytte over for voldelige demonstranternes angreb på person eller ejendom? Så tror jeg der for alvor ville blive et virkeligt mistillidsforhold.

Det er min opfattelse, at man med rette kan sige, at det danske politikorps er så civilt og så moderat i sin holdning og i sin